

VOLKSTONEEL VOOR FRANS-VLAANDEREN is de benaming die de amateurtoneelgroep De Verbroedering uit Westouter aangenomen heeft voor zijn optreden in de Frans-Vlaamse Westhoek. De bedoeling was de leemte die vlak vóór de Tweede Wereldoorlog ontstaan was op het gebied van het Vlaams toneel in Frans-Vlaanderen, op te vullen door het stimulerend optreden van toneelgroepen uit Vlaams-België. Het gebruik van het Frans-Vlaamse dialect brengt vlot contact tot stand met het publiek, waardoor Vlaamse reflexen de mogelijkheid krijgen aan de oppervlakte te komen. Dit heeft blijvende gevolgen voor de instandhouding van het gesproken Nederlands (in de streekvariant) in Frans-Vlaanderen.

Aanvankelijk bracht De Verbroedering bewerkte stukken, o.m. van F. Timmermans en A. Coolen; later schreef regisseur Flor Barbry eigen werk, dat nog beter afgestemd is op dit welbepaalde publiek. Tussen 1955 en '73 zorgde De Verbroedering voor ruim driehonderd opvoeringen in de Frans-Vlaamse Westhoek en in Rijsel.

Gestimuleerd door het Comité voor Frans-Vlaanderen, dat De Verbroedering van het begin steunde, treden - zij het niet met dezelfde regelmaat - andere Westvlaamse amateurgroepen in dezelfde omstandigheden in Frans-Vlaanderen op. Dit zijn, in de volgorde van het eerste optreden: Voor Outer en Heerd (Alveringem), De Jonge Troostverwachters (Roesbrugge-Haringe), De Vredes-zonen (Wielsbeke) en de Milac-groep uit Vlamer-tinge.

LITERATUUR: L. Verbeke, *Vlaanderen in Frankrijk* (1970, p. 174-181); - F. Barbry, *Het Volkstoneel voor Frans-Vlaanderen - Westouter*, in *KFV-Mededelingen*, jg. 1, nr. 2 (1973).

FRITS PITTEY